

VAN BUNKER TOT BUNKER

Tekst: Ferd Vrijmoed

Een dag niet gebunkerd is een dag niet geleefd. Dit zeg ik wel eens tegen flightgenoten, die diep zuchten bij hun eerste bunkerbal. Dat je ook teveel kunt bunkeren weet ik uit ervaring, maar toen was ik jong en speelde ik nog geen golf. Nu wel en ik ben nog altijd geen fan van bunkers. Dat pro's over het algemeen liever in een bunker liggen, dan ergens op een rand in vervelend gras zegt veel. In elk geval genoeg over het niveauverschil met mij en nog een heleboel andere amateurs, hoewel ik in mijn jonge jaren graag in de zandbak speelde en met mijn ouders naar het strand van Scheveningen ging.



Figuur 1 Greenbunkers

Of je bunkers haat of dat je ze lief hebt, golfers moeten eraan geloven. Elke golfbaan heeft wel ergens een of meer bunkers liggen. Het is wat te gemakkelijk om te zeggen dat je er dan maar niet in moet slaan. Ze liggen meestal op voor golfers hinderlijke plaatsen, rond de green, zogenaamd ter verdediging van de aanval op de green (greenbunkers, fig. 1), of dwars over de fairway om longhitters bij de les te houden (crossbunkers, fig. 2), of simpelweg op favoriete, veel geslagen afstanden, omdat het golfspel anders te gemakkelijk wordt (fairwaybunkers, fig. 3).

Is het een poging van de golfbaanarchitect om de baan moeilijker te maken, uitdagender en interessanter? Dan kan men beter terug naar early golf en zoveel mogelijk de niet aangelegde, natuurlijke golfbanen uit vroeger tijden benaderen?

De eerste bunkers waren namelijk door schapen aangelegd. Op de schrale gronden aan de kust zochten zij beschutting tegen de wind, die aan zee altijd waait. Prima terreinen om te golfen vond men.



Figuur 2 Crossbunker

En niet duur. Zeker niet zo duur als nu, want van maaien was men toen nog niet zo. De schapen waren immers ook de greenkeepers.

Geld speelde zeker geen rol bij de aristocraat baron Arnoud van Brienen van de Groote Lindt toen hij besloot opdracht te geven voor de aanleg van 5 holes op de schapenweide van zijn Landgoed Clingendael in 1889. De Schot John Duncan Dunn kweet zich van deze taak en zo ontstond de eerste voor het moderne golfspel aangelegde golfbaan van Nederland.

De baan werd in 1893 na de oprichting op Clingendael van de Haagsche G&CC uitgebreid tot 9 holes. De Engelse invloed was groot, de club heette bij oprichting The Hague Golf Club.

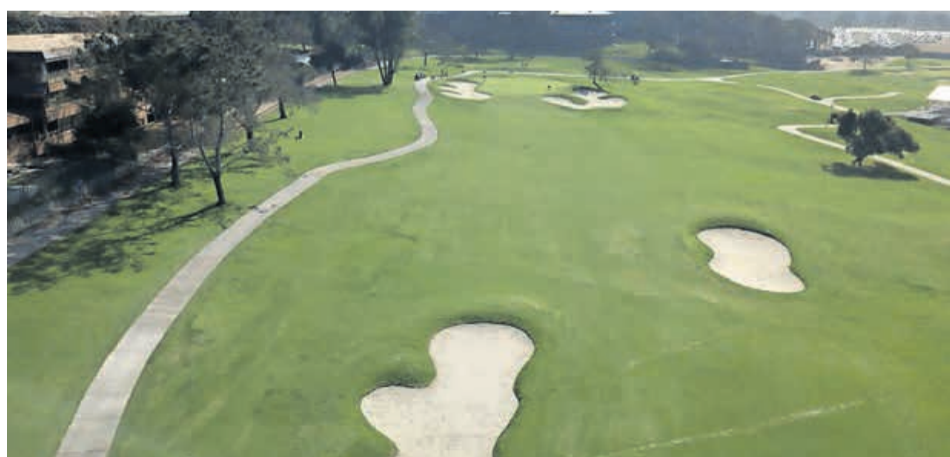
De schapen kregen hulp van Engel Oosterveer, de duinmaaier van Clingendael, die werd benoemd tot greenkeeper. Het zand in de bunkers was natuurlijk duinzand. Naar hoekige of ronde korrels keek men nog niet en de korrels werden evenmin de maat genomen.

Het was deze baan waar in 1912 de eerste Dutch Open werd gespeeld. Cross country golf, want de banen liepen nogal door elkaar.

Bunkers zijn er in vele soorten en maten en we kennen ze waarschijnlijk allemaal wel. Met obstakels (bomen, rotsen, rough etc.), met gras en soms zelfs met water, hoewel dat laatste doorgaans niet de bedoeling is.

De vele potbunkers, die we met name op linksbanen tegenkomen (fig. 4) vormen een extra handicap voor golfers met een toch al wat hogere handicap. Maar maak je ze minder diep dan blijven de sandkeepers het door de zeewind weggeblazen zand aanvullen. Dan maar diep dus.

En zo spelen we soms van bunker tot bunker.



Figuur 3 Fairway bunkers



Figuur 4 potbunker

**NEDERLANDS
GOLF
MUSEUM**

WORDT VRIEND

Het Nederlands Golfmuseum is gevestigd op Landgoed Bleijenbeek in Afferden, een landgoed met onder meer een golfbaan. Het bouwen van een museum kost veel geld. Wordt Vriend van het Nederlands Golfmuseum en help mee aan de verdere ontwikkeling van het boeiende reizen in de tijd. Kijk op onze website om te lezen hoe je Vriend kunt worden.

LANDGOED GOLFBAAN BLEIJENBEEK | AFFERDEN | WWW.GOLFMUSEUM.NL